

forberede en kirkelig Lovgivning eller forberede en Adskillelse imellem Stat og Kirke. Jeg mener, at Stillingen er ganske klar. Her er et Enten-Eller: Enten fortsætter man den Frihedsudvikling, som er i Gang her i Danmark, eller man bryder den og slaar ind paa de Baner, som det ærede Medlem ønsker, man skal slaa ind paa, ind paa Forfatningsvejen eller den Vej, som fører over i den saakaldte frie Folkekirke, hvorom det ærede Medlem har været med til at stille et højst besynderligt Forslag.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale Enkeltheder i det ærede Medlems Foredrag, hvor han kom ind paa ganske specielle Spørgsmaal. Det ærede Medlem udtalte sin store Beklagelse over, at man fra Ministeriets Side havde nægtet Sekretæren for K. F. U. M., Kandidat Jessen i Aarhus, Ordinationstilladelse, skønt han gentagne Gange havde indgivet Ansøgning derom, og til det ærede Medlems Beklagelse sluttede det ærede Medlem fra Vinderup (Grønæk) sig ogsaa i meget stærke Udtryk. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, truede han mig endogsaa med, at den danske Folkekirke vilde gaa i Stumper og Stykker, hvis Kandidat Jessen ikke fik Ordinationstilladelse. Slet saa galt skildrede det ærede 20de Medlem for Hovedstaden dog ikke Stillingen, idet det ærede Medlem for Hovedstaden meget godt ved, at det er stridende imod Ordinationsforholdene i den danske Folkekirke at give Ordinationstilladelse til en Mand, der ikke beklæder et Embede indenfor Folkekirken. Det ærede Medlem ønskede, at dette Principspørgsmaal skulde tages op til Overvejelse og til mulig Ændring, men han mente for øvrigt, at i dette Tilfælde, hvor Ansøgningen var ledsaget af et Tilbud om at overtage en Gerning i en bestemt Sogne-menighed, nemlig Brabrand Sognemenighed, kunde man meget godt have givet denne Ordinationstilladelse. Hermed forholder det sig nu saaledes, at den paagældende unge Mand søgte om Ordinationstilladelse paa Grundlag af, at han vilde prædike 15 Gange i Truë Skole, medens han vedblivende vilde bo inde i Aarhus, og jeg maa tilstaa, at jeg fandt, at dette var i høj Grad et pro forma Forhold til Ordinationsbestemmelserne i den danske Folkekirke. Jeg ved, at man i saa Henseende er gaaet meget vidt, men naar der overhovedet er saadanne Ordinationsbestemmelser, saa er der dog i Virkeligheden en Grænse. Man maa ogsaa huske paa, at det er et økonomisk Spørgsmaal, idet

den paagældende Mand, hvis han faar Ordinationstilladelsen og bliver ordineret, faar fuld Anciennet for 8 Aar, i hvert Tilfælde i den Tid, han virker som Sekretær i K. F. U. M., medens han ellers kun faar halv Anciennet, altsaa skal have tjent 16 Aar for at opnaa 8 Aars Anciennet. Det ærede Medlem for Hovedstaden ønskede disse Anciennetsbestemmelser ændrede. Han ønskede, at man skulde give fuld Anciennet for Virksomhed i saadanne frie Stillinger. Jeg antager, at han ogsaa ønskede, at Skolevirksomhed skulde give fuld Anciennet. Disse Anciennetsregler har imidlertid været underkastede meget omhyggelige Overvejelser, og de er, som vi har dem, i nøje Overensstemmelse med de Regler, som gælder for Skolens Vedkommende. Derfor tror jeg ikke, der er Mulighed for at ændre dem.

Det ærede Medlem kom saa ind paa en Sag, som det ærede Medlem betegnede som endogsaa meget prekær. Det var Kirkeministeriets Stilling til Administrationen af Roskilde Domkirke. Det ærede Medlem udtalte her, at Roskilde Domkirke vilde blive stillet uhyre vanskeligt, og talte om en Udplyndring af Roskilde Domkirke. Jeg hørte forleden, at det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) sagde, at det ærede 20de Medlem for Hovedstaden var slem til at overdrive, og jeg maa saavist sande dette. Det var en meget betydelig Overdrivelse, som det ærede Medlem her gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem hævdede, at i Henhold til kgl. Anordning af 1. Oktober 1876 er det, der er sket, ganske utilladeligt. Ved denne kgl. Anordning af 1. Oktober 1876 overtog Roskilde Domkirke Vedligeholdelsen af de kongelige Kapeller, men samtidig forvarede man sig imod, at dette skulde betyde, at man forpligtede sig til at opføre nye Kapeller og vedligeholde disse. Heri ligger imidlertid ikke, at man, naar Roskilde Domkirke af egen fri Drift tilbyder at afholde de Udgifter, der er forbundne med at bygge det ny Kapel til den nuværende Kongeslægt, da ikke skulde tage derimod. Og det er det, der er sket. Da Talen blev om at bygge et Mausoleum for den nuværende Kongeslægt, mente den daværende Stiftsskriver, at Roskilde Domkirke let vilde kunne bestride Udgifterne derved. Og det var meget velbegrunder, at den daværende Stiftsskriver havde den Mening, idet Indtægterne da strømmede meget rigeligt ind til Roskilde Domkirke paa Grund af de ganske overordentlig høje Kapitelstakster, og det tillige havde